

na ktem vsak dar prijetin duh zadobi; zakaj vse, kar je s tvojim duham in čutilam darovano ali storjeno, je Bogu in ljudem dopadljivo. — Primeril te bom kraljevemu znamnju, ktero vsako reč, ki je z njim previdena, h kraljevi velavnosti povzdigne; tudi en kozarec merzle vode, s tvojim duham podan, bo pred kraljam velavnost imel. — Primeril te bom dalje, če tvoje lepote po samim pregledujem, nar lepšemu vertu, kjer čiste lilije rasejo; zakaj ti visokost človeške nature spoznaš in poštuješ, in zatorej nečistost studiš, in le čiste zakone ljubiš. — Primeril te bom milimu varhu sirot in vdov; zakaj ti se potegneš za sirote, in braniš zapušeno vdovo. — Primeril te bom resničnemu očetu ubogih, kteri svojo milošnjo že v življenju deli, in ne le po smerti, kjer jo nič več vzivati nemore. — Primeril te bom širokemu sercu plemenitniga ljudoljuba, pri ktem rewež na posodbo iše: pri sedem drugih je že bil, pa nikjer ni milosti najdel; k njemu pride, — in se od veselja joka. — Primeril te bom milimu zdravniku na vojsknim borišu, kteri vojake, ki so v boju padli, domače in ptuje — cel dan ljubeznivo obvezuje in prenaša, in se nevtrudi, dokler ga noč k počitku ne primora. — Primeril te bom dalej sladki čbelici, ktera v zeliših in cvetlicah le med iše, strup pa, če bi kteri notri bil, pajkam prepustí; zakaj od vših ti le dobro misliš, in torej vse na dobro zlagas, dokler koli moreš. — Primeril te bom razgernjenimu plajšu zvestiga tovarša, s ktem on blode drugih, ki jih tajiti nemore, z gosto temo pokrije, in jih nobenemu ne odkrije, zunej temu kteri jih poboljšati zamore. — Primeril te bom pridnemu in tihimu delavcu v svojim poklicu, kteri le na se in na svoje delo paznost ima, in ne gleda na uro, kader drugi prepozno pridejo, ktem ni on za čuvaja postavljen. — Primeril te bom skrivnemu vonu (duhu), po ktem se pravi prijatel od golusviga razloči. — Primeril te bom ljubijoči materi, ktera svojiga otroka tépe, de bi ga zmodrila, in boljšiga naredila. — Primeril te bom modrimu vinogradniku, kteri svoje terte obrezuje, de bi obilniši rodile; zakaj tvoja dobrotljiva roka nam dostikrat terpljenje pošilja, de bi našo krepost vterdila, in rodovitni storila. — Tode primeril te bom tudi natankni rajtingi, ktera ima nezmotlivim pregleдовavcu podana biti, in ktera, če tudi le pomanjkanje ene same številke, ali ene same enote ima, cela kakor neresnična zaveržena biti mora: takó tudi ta, kteri tvoje kraljevo čutilo v svojim sercu nosi, vse čednosti nad sabo imeti mora; in če mu tudi le ene same zmednjih manjka, ali če tudi le eniga samiga zmed svojih bratov sovraži: pokaže, de ti v njegovim sercu ne kraljuješ, in de so vse njegove čednosti le videzne in golusive, in potem takim vsa njegova krepost neresnična.

Tukej je govornik zopet nemalo premolknil — sramožljivo v tla pogledal — ter vnovič svoje oči h kraljici povzdignil, in rekel: Če so vse leté podobe le slabe sence od velikosti tvoje dušne lepote: kje bom prilike najdel, s kterimi bi zamogel po vrednim srečo in blagost popisovati, s ktero ti svoje zveste kraljevnane obdaruješ! — Tode nobeden naj ne iše, kar upati ne more, de bi najdel. — Le slabe besede so cloveškemu jeziku

pripušene. — — Torej, primeril te bom, če po prostim spoznanju tvojo oblažlivost premisljujem, milimu spomladanskemu soncu, ktero vsem stvarem gib in življenje, in rast in veselje dodeli. — Primeril te bom južni deželi, kjer palme in oljke cvetejo; zakaj pod tvojo krono mir in edinost in zadovoljnost prebiva. — Primeril te bom čudodelnemu sladinstu (gvircu), ktero tudi suhimu kóscu kruha, nar prijetniši slad dodeli. — Primeril te bom slamnati bajti, ktero, če ti notri stópiš, v kraljevo poslopje spremeniš. — Primeril te bom milimu gospodarju, od čigar vsmiljenja se njegova živina debelí; kader je njegov konj žejín, ga potaplaje zberzdá, in se k njemu nakloni, de mu piti da. — Primeril te bom krotkemu jagetu, s ktem lev skupej prebiva; pozabil je svojiga gojzda in svoje divjote, in pri tebi svoje dni ostati hoče. — Primeril te bom tolaživnemu angelu, kteri terpeče obiskuje; lahke in kratke so bolečine na postelji, zraven ktere ti sediš. — Primeril te bom mili zvezdi, ktera se tam zgorej zasvéti, kader se tukej spodej zamračí. — Primeril te bom zadnji veliki noči na zemlji, kjer boš ti vse svoje zveste kraljevnane zbudila, in k večni aleluji povabila. — Primeril te bom pervi hčeri stvarnika, ktero si je v to izvolil, de bi hrabram in vitezam njegoviga kraljestva, kader po zmagì domu pridejo, bliskajoče zvezde na persi pripenjala, in zlate vence na njih glave postavljalá. — Pa kaj! — ali hčeri le primerjal te bom? — Več si, — in viši je tvoj rod! — Zakaj stvarniku samimu si enaka, in on sam s tvojim imenam imenovan biti hoče (*I. Jan. 4, 8.*). Zatorej — primeril te bom, kar je nar popolniši podoba tvoja, primeril te bom kraljici nebes in zemlje: zakaj vekomej si bila, in vekomej ostaneš; tvoja kraljeva roka je veličastne nebesa vstvarila, in tvoja milost je zemljo osnovala; ti si, ktera nebesa lepotiš, in že tudi zemljo v raj spremeniš! — — Oh! poznal te je *Nekdo*, kteri je od tam prišel, kjer ti v svoji slavi prebivaš, in zato te nam je po svoji neizmerjeni ljubezni za kraljico, in zapoved, tebi služiti in tebe iskatì, v edino (*Rimlj. 13, 8.*) in kraljevo (*Jak. 2, 8.*) zapoved dal.

Prof. — r.

Vganjka serbskiga naroda.

Dva očeta in dva sinova so kosili in so med seboj štiri cele hlebce razdelili takó, de je vsak eniga celiga dobil, in de je še en cel ostal. Vprašanje: kakó je to mogo biti?

Današnjimu listu je perložen list Nr. 10 perdjan.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	26. Maliser-pana.	gold. kr.	21. Maliser-pana.	gold. kr.
1 mernik Pšenice domače.....	1	18	1	27
1 » » banaške....	1	20	1	25
1 » Turšice.....	1	2	1	5
1 » Soršice.....	—	—	1	6
1 » Rèzi	1	—	1	6
1 » Ječmena	—	45	—	54
1 » Prosa	1	—	1	10
1 » Ajde	—	52	—	54
1 » Ovsá	—	—	—	40